

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Ing. I. D.**, zastoupen Mgr. Petrem Letovancem, advokátem se sídlem Lidická 544, Třinec, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 5. 2020, č. j. 22 A 72/2019 - 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho právního zástupce advokáta Mgr. Petra Letovance do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 13. 7. 2020 blanketní kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“). V ní stěžovatel toliko uvedl, že v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě napadá kasační stížností v celém rozsahu, a že tuto kasační stížnost odůvodní dodatečně ve lhůtě dvou týdnů.

[2] Vzhledem ke skutečnosti, že uvedené podání stěžovatele nenaplnovalo veškeré náležitosti kasační stížnosti, které stanovuje § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 37 odst. 3 téhož zákona, výrokem II. usnesení ze dne 16. 7. 2020, č. j. 3 As 221/2020 – 10, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele prostřednictvím jeho právního zástupce, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení kasační stížnost o tyto náležitosti doplnil. Konkrétně jej vyzval, aby „*uvedl, z jakých důvodů podle § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, napadá rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 5. 2020, č. j. 22 A 72/2019 - 29, aby tyto důvody skutkově a právně konkretizoval, a aby uvedl, co navrhuje (petit).*“ Současně soud

stěžovatele poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněny, kasační stížnost bude odmítnuta.

[3] Usnesení bylo doručeno do datové schránky právního zástupce stěžovatele dne 27. 7. 2020, lhůta k odstranění vad kasační stížnosti proto začala plynout dne 28. 7. 2020 a marně uplynula ve čtvrtek 27. 8. 2020 (viz § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

[4] Dne 30. 7. 2020, tj. před uplynutím stanovené lhůty, doručil stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu podání ze dne 15. 7. 2020 označené jako „*Doplnění kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 5. 2020, č. j. 22 A 72/2019 - 29 s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti*“. V jeho části I. Stěžovatel identifikoval napadený rozsudek a uvedl, že proti němu v zákonné lhůtě podal kasační stížnost; část II. obsahuje samotné doplnění kasační stížnosti, a část III. odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Část IV. tohoto podání pak obsahuje petit.

[5] V části II. výše uvedeného podání stěžovatel konkrétně uvedl, že „*mimo argumenty uplatněné v řízení před Krajským soudem v Ostravě, na kterých stále trvá, rozporuje pokutový blok ze dne 16. 12. 2018, který popisuje přestupkové jednání jako: „nepřipoután za jízdy bezpečnostním pásem“*“. K tomu vysvětlil, že ačkoli skutečně připoután bezpečnostním pásem nebyl, nemohl být za toto jednání sankcionován, neboť v souladu s § 6 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, pro něj, jakožto řidiče, který ze zdravotních důvodů nemůže užít bezpečnostní pás, neplatí § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Dále popsal okolnosti vyhotovení a podpisu předmětného pokutového bloku. V petitu stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek „*a vrátil věc zpět k dalšímu řízení*“.

[6] Žádné další podání od stěžovatele ve stanovené lhůtě k odstranění vad kasační stížnosti (ani po jejím uplynutí) Nejvyššímu správnímu soudu nebylo doručeno.

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel tímto svým podáním nedostal výzvě obsažené ve výroku II. usnesení č. j. 3 As 221/2020 – 10 a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

[8] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „*[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně*“. Podle § 37 odst. 3 věty první s. ř. s. „*[z] každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno*“.

[9] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. „*[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc*“.

[10] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „*[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo*

pokračování

opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.“

[11] Z výše citovaného ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. je zřejmé, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční a uplatňuje se v něm i obecný princip *vigilantibus iura* (viz například rozsudek tohoto soudu ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 – 47). S výjimkami uvedenými v § 109 odst. 4 části věty za středníkem s. ř. s., je tak Nejvyšší správní soud vázán důvody tvrzené nezákonnosti, uvedenými v kasační stížnosti (§ 109 odst. 4 část věty před středníkem s. ř. s.), a proto také preciznost ve formulaci obsahu stížnostních bodů a jejich odůvodnění v kasační stížnosti do značné míry předurčuje obsah rozhodnutí kasačního soudu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 67/2011 – 108, či ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 – 54).

[12] Rovněž je třeba připomenout, že jádro soudního přezkumu rozhodnutí správních orgánů se soustředí v řízení před krajským soudem. S tím souvisí i poměrně striktní pravidla o koncentraci řízení a možnosti vymezení žalobních bodů (tzn. též vymezení rámce soudního přezkumu) pouze ve lhůtě pro podání žaloby (viz § 71 odst. 2 s. ř. s.). V řízení před krajským soudem může být také prováděno dokazování (viz § 52 s. ř. s., resp. § 77 s. ř. s.).

[13] Řízení o kasační stížnosti, jako mimořádném opravném prostředku proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, je naproti tomu řízením, v jehož průběhu je Nejvyšším správním soudem přezkoumávána správnost posouzení věci a postupu krajského soudu. Jelikož rámec soudního přezkumu byl předurčen již v řízení o žalobě, není v řízení o kasační stížnosti přípustné uplatňovat nové důvody či skutečnosti nastalé až po vydání napadeného rozhodnutí (viz § 104 odst. 4 s. ř. s. a § 109 odst. 5 s. ř. s.). Rozsudek krajského soudu je přezkoumáván v intencích žalobních námitek, se zřetelem k důvodům obsaženým v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Důvody, které lze v kasační stížnosti s úspěchem uplatnit, se tedy musí upínat právě k napadenému rozhodnutí krajského soudu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2003, č. j. 6 Ads 3/2003 - 73). Jinými slovy, „[u]vedení konkrétních stížných námitek [...] nelze nahradit zopakováním námitek uplatněných v odvolání nebo v žalobě, neboť odvolací a žalobní námítky směřovaly proti jiným rozhodnutím, než je rozhodnutí přezkoumávané Nejvyšším správním soudem“ (viz rozsudek tohoto soudu ze dne 26. 10. 2007, č. j. 8 Afs 106/2006 – 58). To je též jedním z důvodů, proč Nejvyšší správní soud zpravidla neprovádí dokazování a rozhoduje bez jednání, pouze na základě obsahu příslušných spisů (viz § 109 odst. 2 s. ř. s.).

[14] S přihlédnutím ke shora popsaným zásadám, na nichž řízení o kasační stížnosti (respektive správní soudnictví jako takové) stojí, proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbyvá než konstatovat, že argumenty uplatněnými stěžovatelem v doplnění kasační stížnosti se nemohl zabývat.

[15] Doplnění kasační stížnosti obsahovalo jednak informaci, že stěžovatel trvá na argumentech uplatněných v řízení o žalobě. Takové konstatování však nelze ve světle výše uvedených závěrů plynoucích z konstantní judikatury považovat za řádnou kasační námitku ve smyslu § 103 s. ř. s. Jak totiž bylo vyloženo výše, kasační soud se nemůže

zabývat námitkami, které byly toliko převzaty ze žaloby, avšak nebyla u nich doplněna argumentace ve vztahu k jejich posouzení ze strany krajského soudu.

[16] Dále stěžovatel v doplnění kasační stížnosti rozporoval pokutový blok ze dne 16. 12. 2018, a to z důvodu, že v souladu se zákonem o silničním provozu nebyl povinen za jízdy užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů. Stěžovatel sice předmětný pokutový blok rozporoval již v žalobě, nicméně tak činil z naprosto odlišných důvodů. Stejně jako u ostatních žalobou napadených pokutových bloků stěžovatel v žalobě toliko rozporoval formální náležitosti pokutového bloku (tvrdil, že nebyla přesně zjištěna osoba přestupce, doba a místo spáchání přestupku, že z něj nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání, není zjevné, o jakou právní normu se jedná, právní kvalifikace je v něm uvedena pouze zkratkovitě, není v něm přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti, není zcela zřetelná výše sankce, není jednoznačně zaznamenáno místo vydání pokutového bloku a není z něj zřetelný ani jeho podpis). Stěžovateli přitom nic nebránilo v tom, aby argumentaci obsaženou v kasační stížnosti užil již v řízení před krajským soudem, a aby ji také doložil [ke kasační stížnosti stěžovatel přiložil lékařské potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy s platností jeden rok, které je datované dnem 10. 12. 2018 (tzn. 6 dní před vydáním předmětného pokutového bloku)]. Tato tvrzení stěžovatele tedy představují nové důvody, jejichž uplatnění v řízení o kasační stížnosti není přípustné a k nimž Nejvyšší správní soud proto nemůže přihlížet (viz § 104 odst. 4 s. ř. s. a § 109 odst. 5 s. ř. s.).

[17] Nad rámec shora řečeného Nejvyšší správní soud dodává, že při hodnocení náležitostí kasační stížnosti a jejího doplnění nemohl odhlédnout ani od skutečnosti, že stěžovatel je v nyní vedeném řízení v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem, tedy právním profesionálem, který by již z titulu své funkce měl být plně schopen dostát požadavkům, které § 106 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 37 téhož zákona, stanoví ve vztahu k náležitostem kasační stížnosti. Uvedené platí tím spíše, byl-li stěžovatel poučen, jaké nedostatky Nejvyšší správní soud ve vztahu k jeho kasační stížnosti shledal a jakým způsobem mají být tyto nedostatky odstraněny.

[18] Nejvyššímu správnímu soudu tak v souhrnu všech shora uvedených skutečností nezbývá než konstatovat, že jelikož nedostatky kasační stížnosti nebyly ani přes výzvu a poučení tohoto soudu odstraněny, a jelikož z tohoto důvodu nelze v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

[19] Vzhledem ke skutečnosti, že kasační stížnost byla odmítnuta, nerozhodoval již Nejvyšší správní soud o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

[20] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

pokračování

[21] O vrácení zaplaceného soudního poplatku stěžovateli bylo rozhodnuto v souladu s § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého „*b]yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*“.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 9. září 2020

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu